

Steder, og ikke overalt er Betingelserne til Stede for et ordnet Brandvæsen, men Mangel paa Vand, spredt Bebyggelse eller andet lignende kan vanskeliggøre at etablere et saadant. Efter Lovforslaget bibeholdes Pligten for enhver arbejdsfær Mand mellem 18 og 60 Aar til at gøre Tjeneste ved Brandvæsenet. I større Kommuner faar man paa denne Maade alt for meget Mandskab, hvad der let vilde kunne føre til uheldige Forhold af forskellig Art; og det foreslaas derfor, at Sogneraadet skal kunne fritage et nærmere fastsat Antal for den paahvilende Tjenestepligt; for denne Fritagelse skal Sogneraadet være berettiget til at indkræve en Afgift, der kan anvendes til Fordel for Brandvæsenet. Der kan paa denne Maade — og det er sket mange Steder — oprettes et frivilligt Mandskab, der faar et nærmere fastsat Vederlag for sin Tjeneste, og herved opnaas en efter Amtmandens Skøn betryggende Ordning. I § 31 findes en Bestemmelse om, at Amtsraadet under visse Forhold kan træffe Foranstaltninger overfor en Kommune, der efter Amtmandens Skøn ikke anskaffer eller vedligeholder de nødvendige Brandredskaber. Justitsministeren var ogsaa inde paa, at herigennem vilde der blive et vist Tilsyn og en Myndighed, som kunde skride ind, hvis Kommunerne ikke gør, hvad de bør gøre, for at skaffe et saa velordnet Brandvæsen, som Forholdene nu tillader. I § 32 bestemmes det, at det er Sogneraadets Pligt i Landsbyer og tætte bebyggede Dele af Kommunen at drage Omsorg for, at der er tilstrækkeligt Vand. Her kan der gøres en hel Del mere, end der nu bliver gjort, thi det er jo rigtigt, at en Betingelse for et ordnet Brandvæsen er, at der er tilstrækkeligt Vand, og det er det, man meget ofte mangler ude omkring i Landdistrikterne; men jeg tror alligevel, at det med de moderne Metoder, der nu haves til Fremskaffelse af Vand, er muligt at anlægge motordrevne Pumpeværker rundt omkring; saadanne har man ogsaa i mange Kommuner, hvor man har forsøgt at forbedre sit Brandvæsen. Man er mange Steder gaaet bort fra de gammeldags Brønde og Brandposter, man har haft rundt omkring, og har faaet gode Pumpeanlæg til samme Brug; og hvor man kan faa Kommunerne til noget saadant, er der ingen Tvivl om, at det vil være et stort Gode til Hjælp for Brandvæsenet.

I § 34 aabnes der Adgang for Landkommunerne til at træffe Overenskomster med nærliggende Kommuner, der har et

særlig udviklet Brandvæsen, saaledes at de mod Betaling og efter nærmere aftalte Regler skal kunne alarmeres til Ildebrand i den paagældende Kommune, og Justitsministeren kan, naar betryggende Forhold kan opnaas, helt eller delvis fritage en Kommune for selv at opretholde et Brandvæsen, ogsaa hvis der træffes Overenskomst med private Brandvæsener. Dette var Justitsministeren ogsaa inde paa, og det er noget, som ikke er ukendt. Efterhaanden tenderes der jo hen imod, at Nabo-kommuner slutter sig sammen om Brandvæsen eller slutter Overenskomst med et privat Brandvæsen. Følcks Zone-Brandvæsen har man f. Eks. her i Københavns Omegn i stor Udstrækning taget i Brug, og saaledes vil der kunne tænkes forskellige Former af Overenskomster mellem forskellige Kommuner med Hensyn til Brandvæsen og ligeledes med et privat Brandvæsen.

I §§ 37—50 er der Bestemmelser, der skulde virke til at ordne Disciplinen ved Ildebrande. Desværre udarter Ildebrande paa Landet jo ofte til en Art Folkeforlystelser. Ofte hersker der jo ogsaa Alvor og Gru, nemlig naar Menneskeliv eller Dyreliv gaar tabt, hvilket ofte skyldes Mangel paa et ordnet Brandvæsen eller gode, forebyggende Bygningsforanstaltninger.

I § 49 træffes der Bestemmelse om, at den kommanderende paa Brandstedet i paatrængende Tilfælde skal kunne forlange Assistance af en Købstads eller anden Kommunes eller privates Motor- eller Dampsprøjter med Betjeningsmandskab, og det bestemmes tillige, at de ved saadanne Udrykninger forvoldte direkte Udgifter skal godtgøres Ejeren af den Kommune, hvortil der er forlangt Assistance. Det lille Ord „direkte“ burde dog vist udgaa. Det er saa selvfølgeligt, at de paagældende Kommuner, som beredvilligt yder Assistance til andre Kommuner, der er i Trang, bør have alle deres Udgifter dækket. Jeg vilde endog finde det rimeligt, at ogsaa visse indirekte Udgifter burde godtgøres. Undertiden maa en Nabo-kommune yde meget værdifuld Assistance ved opstaaede Ildebrande, og der reddes derved store Værdier. Jeg kender ogsaa Eksempler paa, at saavel Assuranceselskaber som de paagældende Kommuner har ydet Erstatning foruden Tak for Hjælp, ydet paa denne Maade.

Der er i § 51 truffet Bestemmelse om Brandsynet. Den nuværende Ordning er meget utilfredsstillende, og det erkendes vist af alle. Nu er Brandsynet et bor-